

KLIMATY

Nr 151 / 15 stycznia 2012 ISSN 2080-0010

II Niedziela Zwykła

ŚW. ANNY

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

1 Sm 3,3b-10.19

Samuel spał w przybytku Pańskim, gdzie znajdowała się Arka Przymierza. Wtedy Pan zawołał Samuela, a ten odpowiedział: Oto jestem. Potem pobiegł do Helego mówiąc mu: Oto jestem: przecież mię wołałeś. Heli odrzekł: Nie wołałem cię, wróć i połóż się spać. Położył się zatem spać. Lecz Pan powtórzył wołanie: Samuele! Wstał Samuel i poszedł do Helego mówiąc: Oto jestem: przecież mię wołałeś. Odrzekł mu: Nie wołałem cię, synu. Wróć i połóż się spać. Samuel bowiem jeszcze nie znał Pana, a słowo Pańskie nie było mu jeszcze objawione. I znów Pan powtórzył po raz trzeci swe wołanie: Samuele! Wstał więc i poszedł do Helego, mówiąc: Oto jestem: przecież mię wołałeś. Heli spostrzegł się, że to Pan woła chłopca.

Rzekł więc Heli do Samuela: Idź spać! Gdyby jednak kto cię wołał, odpowiedz: Mów, Panie, bo sługa Twój słucha. Odszedł Samuel, położył się spać na swoim miejscu. Przybył Pan i stanąwszy zawołał jak poprzednim razem: Samuele, Samuele! Samuel odpowiedział: Mów, bo sługa Twój słucha. Samuel dorastał, a Pan był z nim. Nie pozwolił upaść żadnemu jego słowu na ziemię.

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 40, 2.4.7-10

Refren:

Przychodzę, Boże, pełnić Twoją wolę.

Z nadzieją czekałem na Pana, a On się pochylił nade mną i wysłuchał mego wołania. Włożył mi w usta pieśń nową, śpiew dla naszego Boga.

Nie chciałeś ofiary krwawej ani z płodów ziemi, ale otworzyłeś mi uszy. Nie żądałeś całopalenia i ofiary za grzechy. Wtedy powiedziałem: „Oto przychodzę.

W zwoju księgi jest o mnie napisane: Radością jest dla mnie pełnić Twoją wolę, mój Boże, a Twoje prawo mieszka w moim sercu”. Głosiłem Twą sprawiedliwość w wielkim zgromadzeniu i nie powściągałem warg moich, o czym Ty wiesz, Panie.

DRUGIE CZYTANIE

1 Kor 6,13c-15a.17-20

Ciało nie jest dla rozpusty, lecz dla Pana, a Pan dla ciała. Bóg zaś i Pana wskrzesił i nas również swą mocą wskrzesi z martwych. Czyż nie wiecie, że ciała wasze są członkami Chrystusa? Czyż wziąwszy członki Chrystusa będę je czynił członkami nierządnic? Przenigdy!

Ten zaś, kto się łączy z Panem, jest z Nim jednym duchem. Strzeżcie się rozpusty; wszelki grzech popełniony przez człowieka jest na zewnątrz ciała; kto zaś grzeszy rozpustą, przeciwko własnemu ciału grzeszy. Czyż nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który w was jest, a którego macie od Boga, i że już nie należycie do samych siebie? Za /wielką/ bowiem cenę zostaliście nabyć. Chwalcie więc Boga w waszym ciele!

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

J 1,41.17b

Znaleźliśmy Mesjasza, to znaczy Chrystusa, łaska i prawda przyszły przez Niego.

EWANGELIA

J 1,35-42

Jan stał z dwoma swoimi uczniami i gdy zobaczył przechodzącego Jezusa, rzekł: Oto Baranek Boży.

Dwaj uczniowie usłyszeli, jak mówił, i poszli za Jezusem. Jezus zaś odwróciwszy się i ujrzawszy, że oni idą za Nim, rzekł do nich: Czego szukacie?

Oni powiedzieli do Niego: Rabbi! - to znaczy: Nauczycielu - gdzie mieszkasz?

Odpowiedział im: Chodźcie, a zobaczycie. Poszli więc i zobaczyli, gdzie mieszka, i tego dnia zostali u Niego.

Było to około godziny dziesiątej. Jednym z dwóch, którzy to usłyszeli od Jana i poszli za Nim, był Andrzej, brat Szymona Piotra. Ten spotkał najpierw swego brata i rzekł do niego: Znaleźliśmy Mesjasza - to znaczy: Chrystusa.

I przyprowadził go do Jezusa. A Jezus wejrzawszy na niego rzekł: Ty jesteś Szymon, syn Jana, ty będziesz nazywał się Kefas - to znaczy: Piotr.

Oto słowo Pańskie.

KOMENTARZ

Gdzie mieszkasz?

Powiedz, jak mieszkasz, czego słuchasz, a powiem ci, kim jesteś. To pewnie pomocne, ale czy wystarczające informacje, aby ocenić, poznać człowieka?

Każdy z nas poszukuje swojego miejsca: tam, gdzie będzie czuł się bezpiecznie, gdzie będzie czuł się kochany, akceptowany, potrzebny. Tym bardziej, kierując się duchową ciekawością, chcielibyśmy wiedzieć, jak uczniowie Jana: „Nauczycielu, gdzie mieszkasz?”

W dzisiejszym fragmencie Ewangelii Jezus odpowiada na poszukiwania człowieka: „Chodźcie, a zobaczycie”.

Jesteśmy trochę jak Samuel, który nie znał jeszcze Pana, podobnie słyszemy Jego głos, zaproszenie, ale nie wiemy, jak odpowiedzieć. Nauczycielu, gdzie mieszkasz?

Dokąd chce nas zaprowadzić Jezus? Jakie miejsce wskazać, abyśmy mogli u Niego pozostać? Jan Chrzciciel wskazuje: „Oto Baranek Boży”.

Chcimy wsłuchać się w to, co mówi Jezus do naszych serc, chcemy spotkać się z Nim w naszych rodzinach, w przebaczeniu, miłości i dobroci okazywanej sobie wzajemnie, chcemy otworzyć dla Jezusa i Jego nauki nasze domy, abyśmy jako Kościół, wspólnota i dom Boga ukazali innym Baranka gładzącego grzechy świata.

ks. Dariusz Kuczyński

Jezus powołuje św. Piotra i Andrzeja - obraz Caravaggio, ok. roku 1590.

Przewodnik po stanach pokusy **cd.**

Pokusa jest naszą codziennością. Jak sobie z nią radzić? Autor „Przewodnika po stanach pokusy” – ks. Krzysztof Wons (SDS) – opiera się na mądrości Słowa Bożego, głównie na 3. rozdziale Księgi Rodzaju, który z wnikliwością ujawnia stany pokusy, którym człowiek podlega, oraz proces kuszenia, w który jest wciągany. Dzisiaj kolej na:

ROZWAŻANIE 14

POKUSA FAŁSZYWEGO WSTYDU

„A wtedy otworzyły się im obojgu oczy i poznali, że są nady; spleli więc gałązki figowe i zrobili sobie przepaski...”
/Rdz 3,7/

Co mówi Słowo Boże?

Słowo Boże, które z dużą wnikliwością ukazało nam proces upadku Adama i Ewy, teraz z tą samą wnikliwością pokazuje nam, co dzieje się z człowiekiem w momencie jego grzechu.

Z chwilą popełnienia grzechu szatan uderza nową pokusą, zmienia jednak taktykę. Inaczej kusi człowieka przed grzechem, a inaczej w grzechu. Wie, że w grzechu pojawia się wewnętrzne cierpienie rozczarowania, wie o tym z autopsji. Człowiek rzeczywiście upada – upada na duchu.

Adam i Ewa znaleźli się w sytuacji, którą przeżywają po raz pierwszy. Nigdy wcześniej nie odczuwali stanu, który zapoczątkował w nich grzech. Obrazowe stwierdzenie: „*otworzyły się obojgu oczy*” sugeruje, że są zaskoczeni i rozczarowani. Są bezradni, jakby w amoku, widzą siebie w nowy sposób – „*poznali, że są nady*”. Co to oznacza?

Nagość ma w Biblii sens głęboko teologiczny. Tak jak ubranie jest wyrazem godności człowieka, tak jego brak oznacza upokorzenie, utratę godności i nędzę – zauważa kard. Gianfranco Ravasi (wybitny włoski biblista).

A przecież już wcześniej byli nady, wcześniej jednak oglądali siebie oczami Boga, potrafili patrzeć na siebie tak, jak patrzył na nich Bóg. Nagość przypominała im o tym, kim są – stworzeniami Boga. Radowali się swoim ubóstwem, ponieważ ono przypomina-

nało im, że są nieustannie „u Boga”. W grzechu natomiast tracą relację z Bogiem i tracą Jego spojrzenie. Bez Boga patrzą na siebie z rozczarowaniem, widzą swój grzech i wstydzą się siebie. Grzech przypomina im, że chcieli stać się jak wąż – *arum* (hebr.) – przebiegły, mądry wobec Boga, tymczasem stali się przedmiotem przebiegłości szatana – „*poznają, że są nady*”.

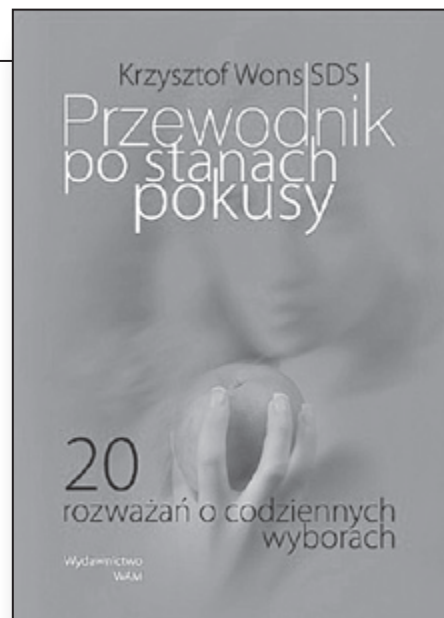
Jeden z komentarzy rabinicznych wyjaśnia: „wąż miał rację, zdobyli pewną wiedzę, lecz pierwsze, co sobie uświadomili to to, że są nady”. Drzewo wiedzy, którego pożąдали, stało się drzewem sumienia. W całej nagości objawia się prawda o ich grzechu. Trudno jest odnaleźć się w tak drastycznie odmiennej rzeczywistości. Trudno jest zaakceptować siebie w takim stanie. Trudno jest patrzeć na swoją nagą grzeszność. Także obecność i spojrzenie drugiej osoby odnawia świadomość własnej biedy i zagubienia. I właśnie w ten stan ducha Adama i Ewy usiłuje wejść szatan z **pokusą fałszywego wstydu**.

Fałszywy wstyd podpowiada im, aby ukrywali nagą prawdę, aby ubrali ją w cokolwiek, co pozwoli im ukryć siebie przed własnym i innych spojrzeniem. Lecz fałsz takiego wstydu polega na tym, że uciekają w stronę pozornego okrycia. Liście figowe symbolizują pokusę ucieczki w prymitywną obronę własnego życia, w pozorne odzyskanie własnej godności własnymi rękami.

Co to oznacza dla życia?

Słowo Boże uprzedza nas, że wejście w stan grzechu prowadzi nas będzie do rozczarowania. Im większe nadzieje wiążemy z naszymi grzesznymi pragnieniami, im większa namiętność i chciwość zaprowadziły nas do grzechu, tym większe będzie rozczarowanie. Taka jest też intencja szatana. Chodzi mu o to, by ból rozczarowania był jak największy, dlatego wielkie są obietnice, które składa nam w pokusie.

Wielki ból rozczarowania staje się wielką przeszkodą do spotkania się z sobą w prawdzie. Obnażenie prawdy o grzechu rodzi poczucie braku bezpieczeństwa i kusi nas do ukrycia naszej kruchości. Nagość własnej słabości,

oglądana jedynie własnymi oczyma, zawsze będzie odbierała nam poczucie bezpieczeństwa. Grzech brudzi nasze spojrzenie i sprawia, że gubimy Boży wzrok. Nie potrafimy popatrzeć na siebie z akceptacją. Często nie chcemy się przyznać, że tak właśnie patrzymy na siebie. Zmieniamy ubrania, nakładamy maski, robimy dobrą minę do złej gry. Za listkiem figowym ukrywamy jednak cały ból rozczarowania i głębokiego, prawdziwego wstydu, którego nie chcemy ujawnić. Nie dajemy sobie prawa do jego przeżycia i dzieje się to tak długo, jak długo patrzymy na siebie jedynie własnymi oczami. Fałszywy wstyd izoluje nas od prawdy, od innych, od Boga, którego w rzeczywistości bardzo potrzebujemy.

Do rozeznania na modlitwie

Stan grzechu może stać się stanem kolejnych silnych pokus. Pytajmy siebie w sumieniu o stan naszego wnętrza. Czy nie mieszka we mnie grzech, który wprowadza mnie w zamknięte koło rozczarowania, fałszywego wstydu, ukrywania się...? Jak patrzę na siebie? Co jest moim listkiem figowym, za którym najczęściej ukrywam prawdę o sobie?...

„Przewodnik po stanach pokusy” może być dla każdego pomocny w codziennej walce duchowej, zachęcamy do pełnej lektury.

Za tydzień o... pokusie ukrywania się przed Bogiem.

Opracowali:
Ania i Zbyszek Kozikowscy

Rok księdza Piotra Skargi 2012

Rzecz kto, ksiądz się wdawa w politykę. Wdawa się i wdawać się winien, nie w rządy jej, ale aby jej grzechy nie gubiły i wykorzenione z niej były, a dusze ludzkie w niej nie ginęły.
/ks. Piotr Skarga/

Na ostatnim posiedzeniu Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, ubiegłej kadencji, posłowie przyjęli uchwałę ustanawiającą rok 2012 – rokiem księdza Piotra Skargi. W uzasadnieniu do tej uchwały posłowie piszą, że w 2012 r. przypada czterechsetna rocznica śmierci kapłana, który „dzielnie, słowem i czynem, zabiegał o szacunek dla Ojczyzny i lepszy byt dla rodaków. Sejm RP, w uznaniu jego zasług, postanawia oddać mu hołd”. Parlamentarzyści zwracają również uwagę na to, iż ten kaznodzieja „zapisał się na kartach historii jako czołowy polski przedstawiciel kontrreformacji, filantrop oraz ten, który w trosce o Ojczyznę miał odwagę nazywać po imieniu polskie przywary. Nawoływał do zmian postaw rządzących, do reform, by nie dopuścić Rzeczypospolitej do upadku”.

A głosił te niepopularne wśród braci szlacheckiej upomnienia i przestrogi, gdy Rzeczypospolita była u szczytu swej potęgi, w czasie, gdy 29 października 1611 r. odbywał się *hołd ruski*, podczas którego car Rosji Wasyl IV Szujski, jego żona Katarzyna, dowódca armii rosyjskiej – wielki książę Dymitr, następcą tronu – wielki książę Iwan i inni dostojnicy rosyjscy, w obecności polskich dostojników, bili pokłony o posadzkę Zamku Królewskiego w Warszawie, całując w geście całkowitego poddaństwa dłoń Zygmunta III Wazy, króla Polski. U stóp Majestatu Rzeczypospolitej leżały sztandary zdobyte po zajęciu Kremla, z najważniejszym carskim, na którym widniał czarny dwugłowy orzeł. Było to możliwe dzięki świetnemu zwycięstwu hetmana wielkiego koronnego Stanisława Żółkiewskiego (jego pomnik znajduje się w naszym wilanowskim kościele) w bitwie pod Kłuszynem – 4 lipca 1610 r. (A swoją drogą, czterechsetna rocznica *wiktorii kłuszyńskiej*, a tym bardziej *hołdu ruskiego*, jednego z największych triumfów w dziejach Rzeczypospolitej, w wolnej Polsce – zostały całkowicie przemilczane).

Jakże prorocze były przestrogi ks. Skargi, przekonali się nasi przodkowie już po przeszło stu latach.

Piotr Skarga urodził się 2 lutego 1536 r., w Grójcu, na południowym Mazowszu,

w dawnym Księstwie Czerskim, z Michała i Anny ze Świątków, którzy najprawdopodobniej pochodzili z rodzin bogatych chłopów. W wieku 28 lat przyjął święcenia kapłańskie z rąk biskupa lwowskiego, ks. abp. Pawła Tarły, zostając kaznodzieją w jego katedrze. Duża wiedza i wykształcenie, zdobyte przez ks. Piotra na uczelni krakowskiej, zostały uzupełnione formacją duchową i intelektualną podczas pobytu w nowicjacie Towarzystwa Jezusowego w Wiecznym Mieście.

Po powrocie do kraju angażował się czynnie w naprawę istniejących i budowę nowych kolegiów jezuickich, w których widział szansę na krzewienie wiary katolickiej wśród braci odłączonych. W 1579 r. został mianowany pierwszym rektorem nowej, powołanej do życia przez króla Stefana Batorego, Akademii Wileńskiej, mającej za zadanie pracę wśród okolicznej szlachty, tak chętnie nadstawiającej ucha nowinkom protestanckim.

Duchowny był autorem szeregu pism zwalczających innowierców oraz konfederację warszawską. Swoim talentem pisarskim wspierał natomiast plany unii z prawosławiem, której plonem była zawarta w Brześciu nad Bugiem umowa, w której biskupi prawosławni wraz z wiernymi zobowiązali się przyjąć zwierzchnictwo papieża, pozostając przy liturgii wschodniej.

Pełniąc funkcję przełożonego zakonu jezuitów w Krakowie, ks. Piotr Skarga zakładał organizacje charytatywne, mające na celu pomoc najuboższym. Jedną z nich była działająca do dziś najstarsza instytucja charytatywna w Polsce – Arcybractwo Miłosierdzia, pełniące swą posługę od 1584 r.

Jezuita napisał „Żywoty świętych” – jedną z najbardziej poczytnych książek w dziejach literatury polskiej.

Poczynając od 1588 r., przez 24 lata pełnił bardzo wpływową i zaszczytną funkcję kaznodziei królewskiego. Wówczas to swoimi wystąpieniami wspierał postulaty wzmocnienia władzy królewskiej i politykę króla. Niektórzy ówcześni decydenci doceniali działalność publiczną ks. Piotra. Przede wszystkim miała ona na celu odbudowę moralną rządzących.

Ksiądz Piotr Skarga zmarł w 1612 r. i spoczywa w krypcie pod prezbiterium kościoła Świętych Apostołów Piotra i Pawła w Krakowie.

Jego spostrzeżenia i nauki, pomimo upływu czterystu lat, są niezwykle aktualne. Był krytyczny wobec stanu sprawującego rządy w Rzeczypospolitej, ale również wobec swoich braci w kapłaństwie, którzy bardziej dziesięciny doglądali, niż o zbawienie dusz ludzkich dbali („zły żywot kapłanów, bardziej heretyki mnoży, niżli kacerskie kazania”). Gorszyli go współbracia nie potrafiący przeciwstawić się występkom możnych tego świata. Uważał, że nie są oni wzorem dla wiernych, ponieważ nie są gotowi na szykany ze strony rządzących.

Rok ks. Piotra Skargi to dobra okazja dla nas wiernych i naszych duszpastarzy do sięgnięcia po spuściznę pozostawioną przez naszego wielkiego rodaka.

Krzysztof Kanabus

„Kazanie Skargi” - obraz Jana Matejki z roku 1864.

8 stycznia 2012 - „Kulturalna” niedziela w parafii

Po Mszy św. o godz. 11:30 zobaczyliśmy przedstawienie **bożonarodzeniowe pt.: „Oczekiwany – nieproszony Gość”**, w wykonaniu naszej rodzinnej scholi parafialnej.

Fot. Kamil Kamiński

Doświadczaliśmy głębokiej refleksji nad naszym codziennym Bożym Narodzeniem... Głównym przesłaniem była prawda, że Pan Jezus jest obecny w każdym człowieku. Dlatego nie zamykajmy przed nikim swego serca. Jeśli znajdziemy czas i miłość dla tych, którzy żyją obok nas, zaświadczymy Jezusowi o naszej miłości do Niego.

„Oczekiwany – nieproszony Gość”

Scenariusz i reżyseria – siostra Edyta. W rolach głównych wystąpili: Damian Auguściński, Julia Trzewik, Ola Trzewik, Wiktoria Maranda, Jaśmina Ugorowska, Zuzia Olszewska, Karolina Puchała, Julia Kamińska, Magda Ciach, Magda Długosz, Zuzia Budka, Marcin Szymański i Miłosz Kozikowski.

O godz. 16 zebraliśmy się zaś w sali widowiskowej na **parafialne kołędowanie**. Trwając w nastroju świąt Bożego Narodzenia bawiliśmy się wspólnie przy radosnych dźwiękach kolęd w wykonaniu naszej rodzinnej scholi, chóru oraz przybyłych parafian.

Na różnorodnych instrumentach zagrała nasza utalentowana młodzież.

Atmosferę rozgrzał chór parafialny pod kierunkiem naszej organistki, pani Natalii Żmychowej.

Wysłuchaliśmy też występów solowych i kolęd w różnych językach.

Serdecznie dziękujemy wszystkim za udział!

Trzy dni w seminarium

Ogromnym zainteresowaniem cieszy się pomysł spotkania powołaniowego: „Kleryk to... zostań nim na weekend i zobacz sam”, które zaplanowano od 20 do 22 stycznia, w Wyższym Seminarium Duchownym w Kielcach.

– Spotkanie to jest alternatywą dla rekolekcji powołaniowych i daje możliwość uczestnictwa w codziennym życiu kleryka: modlitwie, pracach fizycznych, posługach pełnionych w ciągu całego roku w różnych placówkach. Plan dnia nie będzie zatem odbiegał od normalnego planu dnia alumnów. Dodatkowym elementem będą spotkania tematyczne o charakterze powołaniowym, zarówno z księżmi, jak i z alumnami – informują pomysłodawcy. Chętni spędzą w ten sposób trzy dni: od przekro-

czenia seminaryjnej furty w piątek do obiadu w niedzielę.

Zainteresowanie jest tak duże, że szybko wyczerpano możliwość zgłoszeń i zaplanowano kolejne tego typu spotkanie, które odbędzie się w połowie kwietnia.

Chętni do uczestnictwa to w 90% maturzyści i studenci. Oprócz rzeczy osobistych muszą ze sobą zabrać Pismo Święte, komżę (jeśli są ministrantami), śpiwór oraz ubrania robocze (ze względu na prace fizyczne, które zostały przewidziane).

Klątwa w internecie

Za odpowiednią opłatą można zdjąć z siebie klątwę czy rzucić urok na wroga. Usługi wróżbiarskie mnożą się w internecie – alarmuje „Gazeta Polska Codziennie”.

W sieci można znaleźć oferty zdejmowania klątw z osób, domów, biur, firm, terenów pod zabudowę wraz z oczyszczaniem energetycznym. Cena usługi to 200 zł. Sprawdzenie, czy klątwa rzeczywiście została rzucona – bezpłatnie. Jeśli ktoś chce zrobić komuś krzywdę, też znajdzie odpowiednią ofertę. „Wykonywanie obrzędów rzucania złych klątw” kosztuje tyle, ile SMS.

Tomasz Teluk, założyciel Instytutu Globalizacji, tłumaczy, że środowisko wróżbiarskie trafiło w rynek. – Jak jest podaż, to i popyt się znajdzie. Jeśli wytwarzamy taką atmosferę, że dzieją się

rzeczy nie z tego świata i nikt nie jest w stanie nam tego wytłumaczyć, to będą ludzie, którzy skłonią się ku magii. Żerowanie na takiej ludzkiej naiwności jest świetnym biznesem – komentuje.

Sceptycyzm wobec usługowego rzucania klątw zachowują przedstawiciele Kościoła. – Według badań 80% osób świadczących takie usługi to oszuści. Zresztą nawet niecodzienne zdolności nie wystarczają do rzucania klątw. Do tego trzeba otworzyć się na zło – tłumaczy jezuita – Aleksander Posacki, profesor Akademii „Ignatianum” w Krakowie.

Zaczął się koniec świata

Wiele znaków wskazuje, że nadchodzi koniec świata. Nie mają co do tego wątpliwości zarówno chrześcijańscy, jak i żydowscy znawcy Pisma Świętego.

– Musimy się przygotować na koniec świata i przyjście Mesjasza – twierdzi rabin Tayson Herberger z warszawskiej gminy żydowskiej. Księga proroka Izajasza jako znaki wieszczące apokalipsę wymienia bowiem życie bez Boga, kataklizmy, ekologiczną zagładę i bezpłodność ludzi.

Zbliżającą się apokalipsę zapowiadają też kataklizmy na Bliskim Wschodzie, masowe zwolnienia i wyzysk pracowników oraz pojawienie się fałszywych proroków. – Izajasz mówi o bezbożnikach cieszących się zdoby-

Jeźdźcy Apokalipsy
Albrecht Dürer, 1497

czami materialnymi. Żeby upokorzyć ich pychę, Bóg może ukarać ich biedą – mówi rabin.

Jego słowa potwierdza ks. Waldemar Linke, biblista. – Apokalipsa już się zaczęła – przyznaje. Jego zdaniem nieuchronna zagłada ludzkości nie musi jednak wcale oznaczać końca Ziemi. – Możemy zdewastować Ziemię i okolice. Ale (...) nawet jeśli na Ziemi będą mogły żyć tylko bakterie beztlenowe, to świat jako taki będzie istniał – pociesza. – Dość długo istniał przecież przed pojawieniem się człowieka...

Chrześcijanin Justin Bieber

Justin Bieber, kanadyjski wokalista popowy, uważa, że bez Jezusa Chrystusa świat byłby „miejszem zgubionym”.

– Jestem dumny z tego, że jestem chrześcijaninem – powiedział 17-letni gwiazdor w rozmowie z niemieckim „Bild am Sonntag”. Wyznał, że każdego dnia modli się za swoich rodziców, przyjaciół i fanów. Również przed każdym występem modli się po angielsku i hebrajsku. Daje mu to siłę potrzebną do tego, aby „każdego dnia dać z siebie wszystko”. Kiedy jest w domu w Kanadzie, regularnie chodzi do kościoła, najczęściej wraz z ojcem.

Piosenkarz, który w ciągu krótkiej kariery wydał już dwa albumy płytowe, 11 grudnia ub.r. już po raz drugi był głównym artystą dorocznego koncertu „Christmas in Washington”, którego gośćmi honorowymi – jak zawsze – była m.in. para prezydencka USA.

Justin Bieber cieszy się również popularnością wśród polskiej młodzieży, m.in. dzięki roli w filmie „Nigdy nie mów nigdy” czy w telewizyjnym serialu „Hannah Montana”.

W listopadzie 2010 r. jego profil na Twitterze przeglądało 6 milionów fanów. Od tego czasu, każdego dnia, liczba „śledzących” zwiększała się średnio o następne 24 tys. osób, by pod koniec grudnia 2011 r. osiągnąć 16 milionów internautów.

SALONIK WILANOWSKI

Z wielką przyjemnością
zapraszamy do odwiedzenia
wystawy
ARTYSTÓW MIESZKAJĄCYCH
I TWORZĄCYCH W NASZEJ
PARAFII.

Są profesjonalistami lub amato-
rami, uprawiają różne dziedziny
sztuki bądź rękodzieła.

Przez najbliższe tygodnie,
do końca lutego, w dzwonnicy
będzie można zobaczyć:

- fotografie -

BARBARY DOBRZAŃSKIEJ

- obrazy olejne -

WOJCIECHA HAWRYŁKIEWICZA

- kwiaty z bibułki -

JANINY KANABUS

- pastele -

MAŁGORZATY KĘPKI

- grafiki -

EWY KLEIN WASSINK

- hafty -

CECYLII KRAJEWSKIEJ

- porcelanę -

KRYSTYNY KRUSZEWSKIEJ

- obrazy olejne -

s. TOBIASZY RYDZEWSKIEJ

- biżuterię -

ANNY SMILE

- grafiki -

**ALEKSANDRY, ANNY i JULII
TRZEVIK**

- obrazy olejne -

IRENY WIŚNIEWSKIEJ

Autorom prac dziękujemy za
udział w wystawie, a wszystkim
odwiedzającym życzymy wielu
artystycznych wrażeń.

GORĄCO ZAPRASZAMY!

Organizatorki wystawy

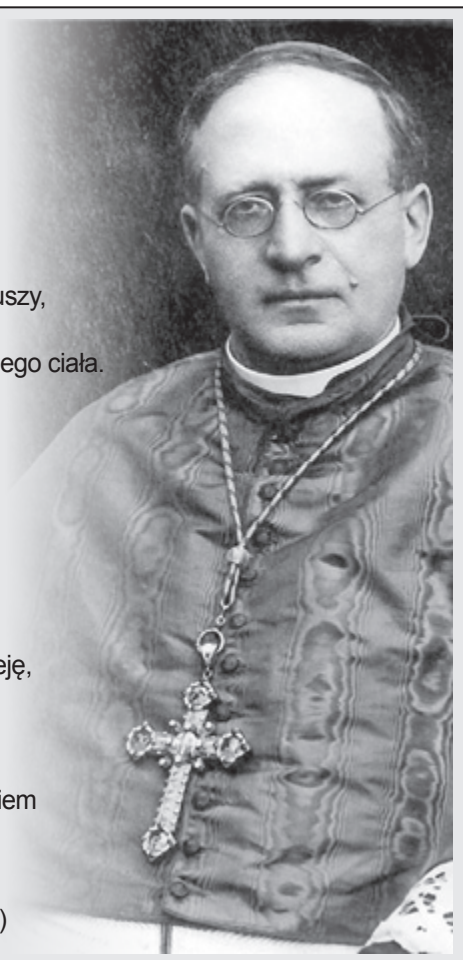
MODLITWA SERCA

Przyjdź, Duchu Święty
i uczynj moje ciało swoją świątynią.
Przyjdź i pozostań ze mną na zawsze.
Udziel mi głębokiej miłości
do Najświętszego Serca Jezusowego,
abym Je ukochał z całego serca, z całej duszy,
ze wszystkich myśli i sił moich.
Oddaję Ci wszystkie władze mej duszy i mego ciała.
Panuj nad mymi namiętnościami,
uczuciami i poruszeniami.
Przyjmij mój rozum i moją wolę,
moją pamięć i wyobraźnię.

Duchu Święty,
udziel mi obfitości Twojej skutecznej łaski.
Obdarz mnie pełnią cnót.
Pomnażaj moją wiarę, umacniaj mą nadzieję,
rozpalaj moją miłość.
Udziel mi Twych siedmiu darów,
owoców i błogosławieństw.
Pozwól mi być Twoją świątynią i mieszkaniem
całej Trójcy Przenajświętszej.

Amen.

(Pius XI)

Nowa oferta na parafialnej stronie internetowej

Na stronie internetowej parafii, po wejściu
w zakładkę: Tygodnik „Klimaty św. Anny”,
znajdą Państwo parafialną BIBLIOTEKĘ
e-booków, czyli książki elektroniczne, któ-
re za darmo – w formacie PDF – można
pobierać na swoje komputery oraz innego
rodzaju nośniki.

W ofercie znajdują się m.in. encykliki Jana
Pawła II czy Benedykta XVI, „Kazania
sejmowe” ks. Piotra Skargi, którego rok
obecnie obchodzimy, a także kilka dzieł
z klasyki polskiej literatury.
Biblioteka będzie sukcesywnie rozbudo-
wywana.

Zapraszamy do księgarenki parafialnej

EFFATY

która mieści się
w prawym przedsionku świątyni.

Oprócz książek można tu zakupić:

- kalendarze • świece • okolicznościowe
kartki • ozdoby świąteczne • różańce •
- medaliki i inne dewocjonalia.

ZADANIE 1:

Rozwiąż krótki test.

1. Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan trwa:

- a) od 18 do 25 stycznia
 - b) od 12 do 18 stycznia
 - c) od 1 do 7 stycznia

2. Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan kończy święto:

- a) Ofiarowania Pańskiego
 - b) Nawrócenia św. Pawła Apostoła
 - c) św. Andrzeja Boboli, prezbitera i męczennika, patrona Polski

ZADANIE 3:

Z podanych wyrazów ułóż zdanie, którym podczas Ostatniej Wieczerzy modlił się Pan Jezus za uczniów i cały Kościół.

„A NIE ABY TYLKO WSZYSCY
 WE MNIE; ICH SŁOWU ZA TYMI,
 JAK TY, WE MNIE, STANOWILI DZIĘKI
 KTÓRZY OJCZE, WIERZYĆ
 PROSZĘ, ALE I BĘDĄ
 A JA JEDNO, W TOBIE.”

W razie problemu odpowiedź znajdziesz w Ewangelii wg św. Jana (17,20.)

PODZIĘKOWANIE

Serdeczne wyrazy podziękowania dla Państwa Marioli i Sylwestra Auguścińskich za przygotowanie dekoracji jasełkowej na przedstawienie bożonarodzeniowe:

Oczekiwany – nieproszony Gość oraz

dla rodziców dzieci ze scholi parafialnej za pomoc w organizacji jasełek.

Fot. Kamil Kamiński

II Niedziela Zwykła 15 stycznia 2012 r.

1. Nabożeństwo różańcowe zostanie odprawione dziś, o godz. 17.00.
Po nim będziemy się modlić za naszych zmarłych, polecanych w wypominkach rocznych.
2. Spotkanie formacyjne członków Kół Żywego Różańca odbędzie się dziś, o godz. 16.00, w kanonii.
3. W środę rozpoczyna się Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan, który będzie trwał do 25 stycznia. Zachęcamy wszystkich do modlitwy w tej intencji.
4. W tym tygodniu przypadają następujące święta liturgiczne:
 - we wtorek, 17 stycznia – wspomnienie św. Antoniego, opata;
 - w sobotę, 21 stycznia – wspomnienie św. Agnieszki, dziewicy i męczennicy.Wszystkim, obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy życzenia błogosławieństwa Bożego oraz wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.
5. W sobotę i w następną niedzielę obchodzimy Dzień Babci oraz Dzień Dziadka. W tych dniach w sposób szczególny pamiętajmy o naszych dziadkach, okazując im wdzięczność i polecając ich opiece Matki Bożej i św. Anny.
6. Msza św. w intencji dzieci ochrzczonych w naszym kościele w 2011 roku zostanie odprawiona w święto Ofiarowania Pańskiego (Matki Bożej Gromnicznej) – 2 lutego, o godz. 18.00. Zapraszamy rodziców wraz z dziećmi i innymi członkami rodzin do wspólnej modlitwy. Prosimy o przyniesienie na tę Mszę świec od chrztu św. oraz zgłoszenie w zakrystii lub w kancelarii parafialnej imion dzieci, w intencji których będziemy się modlić.
7. Zapraszamy do dzwonnicy na wystawę prac artystycznych i rękodzieła naszych parafian. Będzie ją można oglądać do końca lutego. Wszystkim artystom dziękujemy za liczny udział.
8. Wizyta duszpasterska w naszej parafii zostanie wznowiona 30 stycznia, po zakończeniu ferii zimowych dla dzieci i młodzieży.

**Intencja różańcowa
Kół Żywego Różańca
od 18.12.2011 do 15.01.2012**
*Aby Boże Dzieciątko przyniosło
wszystkim ludziom tę jedyną
radość i ten jedyny pokój, który
może zaspokoić oczekiwania
ludzkiej duszy.*
„Szczęść Boże”

**WSPOMÓŻ RENOWACJĘ
KOŚCIOŁA św. ANNY
w Wilanowie**

**Fundacja Ecclesia
Villanovensis**
www.fundacja-wilanow.pl

KONTO FUNDACJI:

36 2490 0005 0000 4530 3780 8094
Alior Bank
Al. Jerozolimskie 94,
00-807 Warszawa

**Wszystkim ofiarodawcom
Serdeczne Bóg zapłać!**

„Klimaty” dostępne są teraz także
na stronie internetowej naszej parafii:

www.parafiawilanow.pl

Zarówno nasza parafia,
jak i Fundacja Ecclesia
Villanovensis są także
obecne na Facebook'u.

www.facebook.com/parafia.wilanow

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-496 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny od poniedziałku do piątku
w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

Kredyt Bank SA Filia nr2 w Warszawie
- V O/Warszawa,
ul. Kosiarzy 37, 02-953 Warszawa
Nr rachunku:
62 1500 1272 1212 7002 4425 0000

Internet: www.parafiawilanow.pl
e-mail: parafiawilanow@warszawa.opoka.org.pl

Wydawca

